

MARGARET ATWOOD

DAMIZLIK
KIZIN
ÖYKÜSÜ

ÇİZGİ ROMAN

ÇİZİM VE UYARLAMA | RENÉE NAULT

ÇEVİREN | SEVİNÇ ALTINGEKİÇ

D a m ı z l ı k K ı z ı n Ö y k ü s ü

M a r g a r e t A t w o o d

Çizim & Uyarlama
Renée Nault

Çeviri
Sevinç Altınçekiç

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Kör Suikastçı	Antilop ve Flurya (DelliÂddem Üçlemesi 1)
Damızlık Kızın Öyküsü	Tufan Zamanı (DelliÂddem Üçlemesi 2)
Cadı Tohumu	DelliÂdem (DelliÂddem Üçlemesi 3)
Nam-ı Diğer Grace	
Kalp Gidince	
Evlenilecek Kadın	

DAMIZLIK KIZIN ÖYKÜSÜ

Orijinal adı: The Handmaid's Tale

© 2019, O.W. Toad

Yazan: Margaret Atwood

Çizim ve uyarlama: Renée Nault

İngilizce aslından çeviren: Sevinç Altınçekiç

Yayına hazırlayan: Aslı Güneş

Türkçe yayın hakları: © Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Yayın hakları Curtis Brown Group Limited ile çalışan ICM Partners ("ICM") aracılığıyla alınmıştır.

1. baskı / Aralık 2019 / ISBN 978-605-09-6865-1

Sertifika no: 11940

Tasarım: Jennifer Lum

Kapak uygulama: Feyza Filiz

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62 / B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

I

G E C E

Kırmızı Merkez.

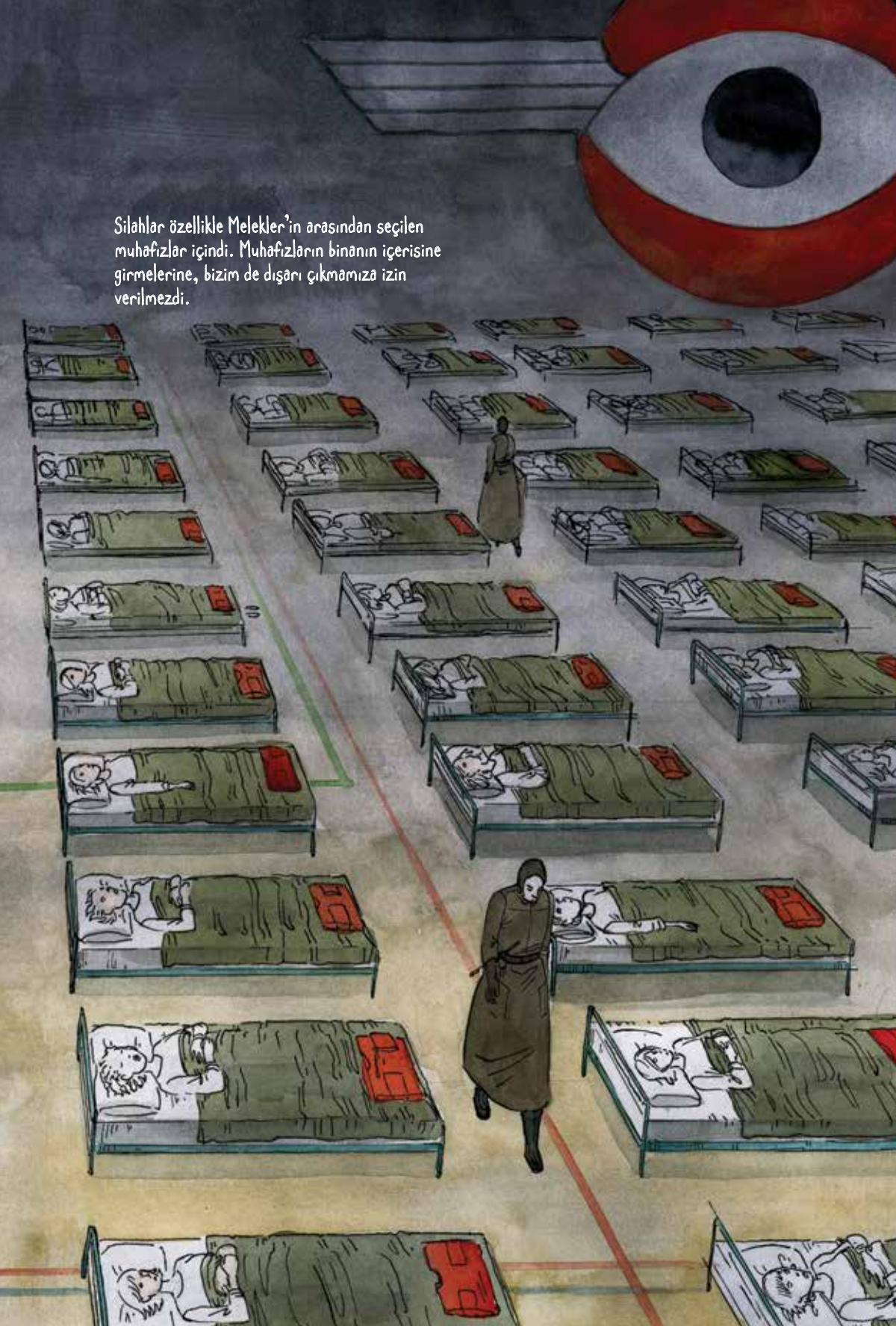
Bir zamanlar spor salonu olan yerde uyurduk.

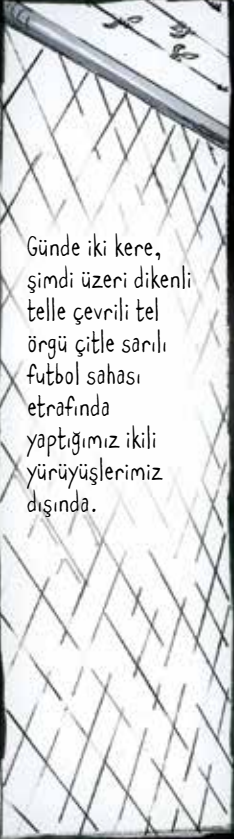
Teyzeler devriye gezendi.

Deri kemerlerindeki askılardan sarkan elektrikli değnekleri vardı. Ama silahları yoktu, onlara bile silah verecek kadar güvenilmezdi.

Silahlar özellikle Melekler'in arasından seçilen muhafızlar içindi. Muhafızların binanın içerisine girmelerine, bizim de dışarı çıkmamıza izin verilmezdi.

Günde iki kere,
şimdi üzeri dikenli
telle çevrili tel
örgü çitle sarılı
futbol sahası
etrafında
yaptığımız ikili
yürüyüşlerimiz
dışında.

Melekler, dışarıda, sırtları
bize dönük duruyorlardı.

Neredeyse sessiz fısıldamayı öğrendik.

Yarı karanlıkta kollarımızı uzatabiliyor, Teyzeler bakmazken, boşluğu açıp birbirimizin ellerine dokunabiliyorduk.

Dudak okumayı öğrendik, başlarımız yastığa yapışık, yana dönmüş, birbirimizin dudaklarını gözleyerek. Bu biçimde isimlerimizi iletiyorduk, yataktan yataga:

Alma.

Janine.

Dolores.

Moira.

June.

II

ALİŞVERİŞ

Komutanın Evi.

İsmim şimdi Fredinki ve burası yaşadığım yer.

Bir sandalye,

bir masa,

bir lamba.

Beyaz tavanda çelenk biçimindeki rölyef süslemenin ortasında tek gözü çıkarılmış bir yüzdeki deliği andıran sıvalı boş bir alan. Orada bir avize sallanıyor olmalıydı, bir zamanlar. İp asılabilecek her şeyi ortadan kaldırmışlar.

Odanın kapısı - benim odam değil, benim demeyi reddediyorum - kilitli değil. Hatta doğru düzgün kapanmıyor bile.

Yerde bir kilim, oval, paçavralardan dokunmuş. Bunu severler işte: Halk sanatı, arkaik, kadınların boş vakitlerinde başka bir işe yarayan şeylerden yaptıkları.

Geleneksel değerlere dönüş. İsrاف etme ki istemeyesin. İsrاف edilmiyorum. Peki, neden istiyorum?

Yasak olduğu için artık kimsenin kullanmadığı başka bir isim var. Kendi kendime bunun önemli olmadığını, isminin telefon numarası misali sadece başkalarının işine yaradığını söylüyorum, ama bu doğru değil, zira önemli. Bu isme dair bilgiyi bir sır gibi, günün birinde geri dönerek kazıp ortaya çıkaracağım bir hazine gibi saklıyorum. Bu ismi gömülü olarak düşünüyorum.

Her damızlık kızda aynı resim, aynı sandalye, aynı beyaz perde mi var acaba? Hükümet malı gibi?

Farz edin ki orduyasınız,
derdi Lydia Teyze.

Mavi irislerin suluboya resminin neden camsız olduğunu ve pencerenin neden sadece yarıya kadar açıldığını, camın neden kırılmaz olduğunu biliyorum.

Onların korktuğu kaçmamız değil. Fazla uzaga gidemeyiz zaten. Onları korktuğu şu diğer kaçışlar, kendi içinde kesici bir şeyle açabileceğin kaçışlar.

Gene de bir sandalye, gün ışığı, çiçekler: Bunlara burun kıvrırmak olamaz. Hayattayım, yaşıyorum, nefes alıyorum.

Bulduğun yer
hapishane değil,
aksine bir ayrıcalık.

Damızlık Kızların giydiği her şey kırmızı:
Bizi belirleyen kanın renginde.

Kanatlar da emir gereği;
görmemizi engellemek
için, görülmemizi de tabii.

Kırmızı oldum olası
yakışmamıştır
bana, rengim
değildir.

... kendini
bu derece
alçaltmazdı.

Kimse senden bunu
istemiyor, Rita. Her neyse,
hadi isteyecekleri tuttu
diyelim, elinden ne
gelirdi ki?

Kolonilere giderdim. Seçme şansları var.

Gayri-Kadınların yanına, açlıktan ölmenin ve Tanrı bilir seni başka nelerin beklediği o yere mi? Saçmalama.

Her neyse, hepimiz için yapıyorlar bunu ya da öyle diyorlar. Tüplerim bağlanmamış olsaydı, ben de onlardan olabilirdim, sözgelimi on yaş daha genç olsaydım.

O kadar da kötü değil. Hem ağır iş de denmez buna.

Benim yerime onun olması daha iyi.

Alışverişe çıkıyorum.

Karneleri getireyim.

Onlara taze yumurta vermelerini söyle. Geçen seferki gibi olmasın. Ve bir piliç, öyle söyle onlara, kart tavuk vermesinler.

Kimin için olduğunu söyle, böylece dalavere yapmazlar.

Bahçe Komutan'ın Karısı'nın hükümranlık alanı.

Eşlerin çoğunun bu tür bahçeleri var, bu onlar için, düzenleyecekleri, bakımını üstlenip üzerine titirecekleri bir şey.

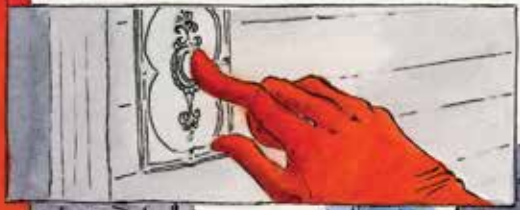

Kaçınılmaz olmadıkça benimle konuşmaz.

Onun için bir yüz karasıym ve bir gereksinim.

İlk kez beş hafta önce bu görev yerine
ulaştığımda yüz yüze gelmiştik...

Demek, yeni
gelen sensin.

Evet.

İçeri girebilirsin
artık. Kapıyı
arkandan kapat.

Onlar size doğrudan
bir şey sormadıkça
konuşmamak en iyisi.

Onların bakış açısıyla
düşünmeye çalışın. Bu,
onlar için hiç kolay değil.

“Anlatıyorum, öyleyse varsın.”

Kadın, “bunaltıcı düşlerden uyandığı” bir sabah, hiçliğe dönüşmüş olarak buldu kendini. Artık bir adı yoktu, düşüncesi, benliği, arzusu yoktu ama bir rahmi vardı. Yaşamını kolonilere sürülmeden, öldürülmeden, Damızlık Kız olarak sürdürmesini sağlayan rahmi. Artık âşık olmayacaktı, sevmeyecekti, onaylanmış bir dilin ötesine geçmeyecekti. Duvarlara asılmış sıra sıra cesetler, tek gerçeğin savaş ve üreme olduğunu hatırlatıyordu. Özgürlük hatırlanmayacak kadar uzaktaydı...

Damızlık Kızın Öyküsü, distopyalar çağında yeniden keşfedildi.

Çoksatanlar arasına girdi, ünlü bir TV dizisine konu oldu. Şimdi de

Renée Nault'un olağanüstü çizimleriyle çizgi roman olarak karşınızda.

tebliği edilen
KDV'siz
satış fiyatı

₺ 49

Şifalı
özellikler

ISBN 978-605-09-6865-1

9 786050 968651

Doğan
Kitap